

«Подорожі, які надихають!»

З М І С Т

1. Участь у міжнародних проєктах.
2. Робочі поїздки за кордон.
3. Спілкування з міжнародними друзями.
4. Сімейний відпочинок.

Передмова

Пізнання світу – основна мета життя людини. Як багато у цьому світі нами не вивчено. Ось я і вирішив писати нотатки про ті місця, де довелося побувати та передавати ті враження та емоції, які запам'яталися. Скільки гарних місць на Україні, де варто побувати кожній людині. А скільки ще не відкритих місць на карті. Тож уперед за відкриттями!

Кожен із нас у глибині душі сподівається, що попереду ще ціле життя і ми встигнемо змінити те, що не змогли. Цей глибокий вірш дозволить нам замислитися над тим, наскільки якісно ми проходимо свій життєвий шлях.

Роки минають — а ми й не жили.

Мало сміялися, мало кохали.

Бачили мало, трохи більше читали,

І чомусь так сильно втомилися.

Ми поспішали, але час втрачали;

На щастя прагнули, але багато страждали.

Правду шукали, сумніваючись у собі;

Свята чекали, тугі, віддаючись.

Часто ми були незадоволені собою:

То підносилися, то падали боляче.

Багато чого ми в житті боялися,

Рідко долі ми довірялися своїй.

Нам все хотілося зрозуміти та освоїти,

Все полюбовно та мудро влаштувати.

Роки минають — а ми й не жили.

Мало сміялися, мало кохали.

І мало мандрували!

I. Участь у міжнародних проектах

Судьба нам подарувала нагоду бути учасниками багатьох проектів. Всі проекти підтримуються завдяки міжнародним фондам, які фінансово забезпечують їх реалізацію. Чи змогли б ми за свої власні кошти побувати в Америці, Німеччині, Латвії, Польщі, Білорусії? Звичайно, що може і ні, а тут випала така нагода. Яка вигода фондам? Перш за все це обмін досвідом, вивчення культури, традицій, мови інших країн, укладання договорів про співпрацю з різних напрямків, а саме мабуть головне це підтримання дружніх стосунків на все життя.

Першим нашим вдалим проектом це була участь у програмі шкільних обмінів між польськими та українськими учнями. В 2007 році відділ міжнародних зв'язків Західнодонбаського інституту економіки і управління (ЗПЕУ) виграв грант на участь у польському проекті при підтримці фонду ім.Роберта Шумана з теми „Євроклуби”. 15 польських учнів з економічного ліцею м.Любсько проживали у наших родинах учнів коледжу і потім ми в листопаді 2007р. з відповідним візитом були у Польщі. Скільки спогадів приємних було у нас. Потім у 2008 р. знову прийняли участь у польсько-українському проекті ПАУСІ шкільних обмінів з теми „Екологія”. Знову нові враження і особисті контакти. Завдяки нашій співпраці заключили договір міста побратими між м. Павлоград (Україна) та м. Любсько (Польща). З 2009 року почали приймати участь у Міжнародному спортивному таборі карате „ Ояма”, який проходить кожного року в Польщі, курортне містечко Дабковиці. Туди приїжджають спортсмени - каратисти з Польщі, Німеччини та з України. На березі Балтійського моря проходять спортивні змагання, цікаві ігри та активний відпочинок.

Висновки. Досвід співпраці України та Польщі в реалізації україно-польських проектів співробітництва у різних галузях суспільного життя сприяє не лише формуванню позитивного сприйняття ідеї євроінтеграції, а й дає змогу поглиблювати співпрацю між країнами як на загальнодержавному, так і регіональному рівнях. Спільні проекти сприяють налагодженню співпраці між українськими й польськими експертами, які працюють у сфері європейської інтеграції, допомагають українським фахівцям скористатися польським досвідом у проведенні реформ, які сприяють інтеграції України в Європу, ознайомлюючи українців із перевагами й недоліками цього процесу на прикладі Польщі.

Міжнародний туристичний похід по горах Криму « ЗПЕУ збирає друзів»

Одного разу першому проректору в інституті економіки (ЗПЄУ), де я на той час працював прийшла така думка, щоб залучити до походу по Криму міжнародних друзів. В інституті працює туристичний клуб «Едельвейс», керівником якого є Гордієнко Олексій Олексійович і студенти кожного року ходять в похід. Мені, як начальнику відділу з міжнародних зв'язків дали доручення написати проект і здійснити його. Підготував я інформаційні листи, розіслав електронною поштою всім міжнародним друзям. Ті вузи, які підтвердили участь, розіслав заяви на участь у поході. Набралася команда з 33 туристів: українська делегація – 16 чоловік, білоруси – 2 чоловіки, росіяни – 12 чоловік і литовці – 3 чоловіки. Отака дружна інтернаціональна команда зібралася в м. Сімферополі і вирушили в похід.

Оргкомітет ЗПЄУ

Кожен день був наповнений випробуванням особистої сили волі. Кожного дня таскати з собою особистий рюкзак з 35 кілограмами, долати десятки кілометрів, витримувати всі умови негоди (бо 3 дні лив страшний ливень). І тільки потужна сила волі характеру, дружнє плече товаришів подолали всі негаразди. Незабутніми є пісні цілу ніч у вогнища, солдатська каша на кострі, красиві місця Кримських гір. Кожному учаснику походу видали посвідчення «Турист України» та вручили нагрудний знак. Слід відмітити дружню групу туристів з Росії - місто Москва, університет землеустрою, керівник Костеша Володимир та викладачів з Барановичського університету з Білорусії Зуєва Володимира Миколайовича та Тетяну Тимофіївну, а також нашого волонтера-американця Метью Саппа, котрий всім допомагав і ніс гітару. Ці спогади залишаться зі мною на все життя, бо це треба на собі все винести і пережити. А гори, як відомо, люблять сильних духом людей. Постійно йти вперед мокрими та крутими сходами, падати з важкими рюкзаками і знаходити в собі сили піднятися та йти далі, готувати їжу і спати під дощем – це справжні випробування для звиклих до комфорту міських жителів. І тільки, коли виглянуло сонечко, всі ми наповнились радісною миттю нового подиху. Оленяче джерело, галявина Су-Ат, джерело Нефань-Узень, урочище Чегінітра, буреломи й водопади - це ті перлини Кримських гір, котрі назавжди залишаться не тільки в фотоапаратах, але і в серцях учасників походу. Ці сім днів, проведених в умовах дикої природи, заставили кожного з нас по-іншому подивитись на життя і переоцінити деякі моменти свого існування.

Повернувшись на «велику землю», всі одногolosно визнали, що окрім свідоцтва і звання «Туриста України», вони отримали безцінний досвід і величезний заряд життєвої енергії. А про успішність походу краще всього свідчить той факт, що всі учасники висловили бажання зустрітись знову в Кримських горах рівно через рік. Новий маршрут вже розробляється!

II. Робочі поїздки за кордон.

**Проект «Гармонія» освітні обміни. США, штат Флоріда місто Талахассі
08.11.2001-29.11.2001**

Подорож до Америки

Яскравою сторінкою мого життєвого шляху була поїздка до Америки (штат Флоріда, м. Талахассі) з 8 по 29 листопада 2001 року. По Дніпропетровській області був об'явлений конкурс на участь у програмі з обміну закладів освіти. Мені пощастило, бо з 360 поданих анкет мою відібрали у десятку кращих. Пройшов співбесіду і став готуватися до поїздки. Наша група складалася з 10 чоловік:

1. Валерій Письменний- директор школи гімназії №136 м. Дніпропетровська;
2. Віктор Ткаченко – директор ліцею №98 м. Жовті Води;
3. Людмила Коробка – директор СШ №66 м. Дніпропетровська;
4. Людмила Орел – вчитель англійської мови СШ №6 м. Жовті Води;
5. Любов Удод – вчитель україно-американського ліцею при гірничій Академії м. Дніпропетровськ;
6. Наталя Малахова – директор СШ №80 м. Дніпропетровськ;
7. Світлана Шаботіна – директор СШ №113 м. Дніпропетровськ;
8. Людмила Балаба – вчитель історії СШ №23 м. Дніпропетровськ;
9. Любов Дворядкіна – директор СШ №135 м. Дніпропетровськ;
10. Юрій Борисенко – вчитель, психолог СШ №9 м. Павлоград

Щоденник поїздки до США
(06.11.2001-26.11.2001)

6 листопада 2001 рік

Цілий день відпрацював у школі. Усі питають, куди ти зібрався у такий складний час? Тероризм (вересень літак врізався у торговий центр у Нью-Йорку), порошок у конвертах (Сибірська виразка). А в мене в голові тільки одне: адже така можливість буває поїхати в Америку один раз у житті та ще й за рахунок сторони, що приймає. Потім, після обіду, йду до церкви, прошу благословення на поїздку у отця Тарасія, він читає молитву мандрівника, і мені стає легше. Проходять усі переживання, я збираюся з думками та біжу додому збирати сумки. Уся сім'я проводить мене на автостанції. Заїхав до Горбанєвих (вони то мені й підсунули програму участі у цьому конкурсі), провели мене на вокзал, зустрівся із гуртом. У поїзді познайомилися ближче одне з одним.

7 листопада 2001 рік

Вранці прибули до Києва, переїхали до готелю «Славутич». Розташовуємося в готелі та обмиваємо вдалий приїзд. Наталія Малахова на відеокамеру все знімає, з'їдаємо її великий торт (з американським прапором). Потім висуваємось на Хрещатик, Андріївський узвіз та докуповуємо подарунки-українські сувеніри. Приїжджаємо до готелю «Русь» на останній інструктаж до Юрія Піскалюка. Видають нам закордонні паспорти, квитки. Приїжджаємо до себе в готель і лягаємо спати.

8 листопада 2001 рік

Ранній підйом та їдемо в аеропорт Бориспіль. Чекаємо на реєстрацію, проходимо вдало її. Рейс №401, літак «Боїнг», летимо Київ-Франфурт на Майні (час польоту 2,5 години). У літаку молоденькі стюардеси пропонують поїсти і випити (меню: омлет, сосиска та віскі). Прилітаємо до Франфуркту, аеропорт здоровенний, шукаємо свій шлях відправлення. Добре, що у складі нашої делегації Валера та Люда досконало володіють знанням англійської мови. І ми за

ними, як за кам'яною стіною. Проходимо серйозну реєстрацію (нам трапилася російська перекладачка). Рейс DL 27, «Боїнг», зліт та посадка м'яка. Летімо Франфуркт-Атланта 9 годин над Атлантичним океаном. До нас поважне ставлення, нас годують тричі, співають, дають добавку (курка, пиво, сік, лікер, морозиво, чай, кава тощо). Наприкінці подають вологу серветку-знак того, що більше годувати не будуть. Одна літня стюардеса обслуговувала в короні, вона пролітала 33 роки і проводжали її на пенсію, це був її останній рейс. З літака чудовий вигляд. Прилетіли, чекаємо на аеропорт наступного рейсу. Валерій Письмовий видає нам усілякі приколи, у нього все добрий гумор. Відбувається зміна клімату, я почав чхати. Оголосили посадку в літак Атланта-Таллахассі, залишився останній ривок. Ми в літак і швидко заснули. Приземлилися в Таллахассі близько дев'ятої години вечора. В аеропорту нас тепло зустрічали перекладач Юрій та господар програми Джессі та Халіма з плакатом «Привіт Україна». Відвезли до готелю. Обслуговування там було на найвищому рівні: повні тітоньки (афроамериканочки) та спортивної статури чоловіка.

9 листопада 2001 рік

Вранці збирання в холі. Зустріч у внутрішньому офісі, у Федеральному домі, де отримуємо індивідуальний податковий ідентифікаційний номер. Видають чек на 150 доларів для купівлі літератури. Ми міняємо чек у банку на долари. Зустріч із керівниками лабораторії, де видаються програми з математики та психології. В обід зустріч із завідувачем районного відділу освіти Вільямом Монффордом, керівником шкіл на Леона Каунті.

Потім нас розподіляють по сім'ях. Валера та Наташа у Розі (найбагатшої жінки, керівник університету). Люда Коробко у професора (дуже культурний та інтелігентний чоловік, сам пише книги, а дружина німкеня-журналіст). Світлана, Люба, Люда у юриста живуть. Люда та Люба у Мері. Юра та Вітя у Джессі - нашого керівника групи.

10 листопада 2001 рік

Знайомство з сім'єю Джессі. Джессі ЛЮТЕБІНГО – заступник директора менеджера програми (41 рік).

Дивера – дружина (працює у страховій кампанії).

Девід – син, учень 3 класу (9 років).

Живемо у скромному будинку на двох господарів. Будинок з двох поверхів (1-й поверх: кухня, вітальня та 2-й поверх: дитяча спальня, спальня Дивери, спальня Джессі, туалет та ванна кімната). Я живу у дитячій спальні Девіда, а Віктор у спальні Джессі. Позналилися ближче: показали сімейні світлина, вручив подарунки. Потім поїхали до парку відпочинку (ярмарок, гойдалка, виставкові зали). Дивимося змагання бугаїв, біг свиней, їмо сосиску в тесті за 2 долари, морозиво за 4 долари. Відпочили на славу. У Джессі автобус-мерс на 12 осіб, розвозимо всіх по сім'ях, заходимо до кожної сім'ї, дивимося, як наші дівчата розмістилися. Повертаємося в будинок Джессі, вечеряємо і лягаємо спати. Я все позіхаю, не можу перебудуватись до зміни часового поясу. Різниця з Україною о 7 годині (якщо у нас дев'ята година вечора, то в Америці чотири години ранку).

11 листопада 2001 рік

Підйом, сніданок, відвідування лютеранської церкви. Сім'я Лютебінго віруючі і дотримуються всіх обрядів. Я хоч нічого не розумів, але слухав гарний спів церковного хору, причастився. Потім ми відпочили і Джессі запропонував

пробіжку до школи, де навчається син (3 кілометри туди й назад). На ранок хворіли усі м'язи. Увечері розглядали сімейні альбоми, монети. У магазинах розпочалися різдвяні знижки.

12 листопада 2001 рік

Після сніданку (вафельні коржі з медом) нас запросили в гості до Рози, де живуть наші Валера та Наташа. Ми спочатку допомогли збити шафи, щоб все розкласти і поставити машину в гараж. Потім пообідали (борщ, курку, олів'є, десерт). Роза поїхала у своїх справах, а ми репетирували українські пісні до свята української культури. Повернулися додому та повечеряли: спагетті, заливка м'ясна, окремо овочі. Сьогодні стався вибух літака у Нью-Йорку. Літак злетів і за 5 миль вибухнув. Загибло 256 осіб та 9 осіб екіпажу. Один одному всі телефоном передають, дивляться новини по телевізору і співчують про те, що сталося. На сумній ноті ми лягли спати.

13 листопада 2001 рік

Вранці сніданок (пластівці кукурудзяні та рисові з родзинками та молоком). В офісі Джессі чекаємо на всю групу. Відвідуємо афроамериканський університет Флориди. Декан факультету освіти докладно виклала всю роботу факультету. Обід у китайському ресторані (на 6 доларів береш скільки хочеш і їси). Потім завітали до американської школи для обдарованих дітей. Там навчаються діти 20-ти національностей. Я вручив листи від українських школярів, щоби діти переписувалися. Лист своєї дочки вручив у руки дівчинці Ніні з Югославії (вона сирота, живе з дідусем і знає російську мову). Учні у школі дуже розумні, сподобалося розкуте ставлення до викладачів. Увечері зателефонував Владу Горбанєву до Канади, дуже приємна відбулася розмова. Настінці, його доньці, пів року, а також приємно поспілкувався з його дружиною Ольгою.

14 листопада 2001 рік

День розпочався з відвідування церковної школи, де навчається син керівника нашої програми Девід. У школі свято «День подяки». Дисципліна та культура учнів на високому рівні (одразу згадали свої школи в Україні).

Потім школа спортивна для підготовки учнів до американської армії. У школі посилена військова підготовка, дуже чисто та затишно.

Після обіду побували у спеціальній школі для важких дітей. Через відеокамеру директор школи спостерігає все, що відбувається в навчальних класах, як діти поведуться.

Завітали до міськвиконкому (мерії), де йшло засідання сесії, на якій розглядалися дуже важливі документи та вручалися дипломи. Мер міста молодий, 33 роки.

Побували у великому магазині (МОЛ). Видали нам за чеком-525 доларів, на які ми маємо купувати їжу.

15 листопада 2001 рік

Побували в чартерній школі, пройшлися кабінетами, атмосфера в школі доброзичлива. Після обіду були у школі естетичного та художнього виховання «Школа наук та мистецтв». Вперше директор школи зустріла нас із чаєм та тортом. Вона була в Москві (2 роки тому) і бачила, як треба зустрічати дорогих гостей. У школі дітки навчаються з дитячого садка та до 8 класу. Тут ведеться блокова система подачі навчального матеріалу. Листопад місяць йде вивчення теми «Атлантичний океан» і під час уроків історії вивчають історію виникнення,

під час уроків математики - глибину, довжину, ширину, площа океану. На уроках хімії та фізики-молекулярний і атомний, хімічний склад океану, біології - світ флори і фауни і т.д.

Завітали до музею-архіву для темношкірих.

Були на прийомі до міської адміністрації, де проходила церемонія вшанування всіх туристичних делегацій у місті. Побували на виставці, всього набрали, що тільки можна було винести. Дуже все було чудово.

16 листопада 2001 рік

Ранній підйом. Подорожуємо до м. Орlando на космодром ім. Кеннеді для запуску космічних ракет. У кімнаті космічної освіти видали літературу, на власні очі побачили звідки запускаються космічні ракети. Увечері прибули до готелю, де всі вже з'їхалися зі своїх сімей та відсвяткували День народження Люби Дворяткіної.

Діти поводяться у громадських місцях тихо, культурно. Не бачили, щоб дитина плакала, бешкетувала. Відпочинок лише сімейний (чоловік, дружина діти). Випилих, обкурених людей ми не спостерігали. Таке враження, що всі живуть під гаслом «за здоровий спосіб життя». Живуть переважно всі американці на кредитах банку. Наші перекладачі Юра, Лариса та Діма, Діна купили собі будинок та машину завдяки кредиту банку і тепер 30 років виплачуватимуть від 2 до 5 відсотків річних. Будинок вони купили собі за 150 тисяч доларів, а машину – за 36 тисяч доларів.

17 листопада 2001 рік

З ранку їдемо до Орlando до Дісней парку, де представлені всі країни (Китай, Японія, Великобританія, Канада та інші країни). Вхід платний по 51 долар (платили вже самі за себе, а не як раніше господарі сімей). Як сказав Джессі «За задоволення треба платити». Почалося все з величезної кулі, в якій каталися на машині, а нам розповідали про історію Америки (як починалася цивілізація). Провели презентацію павільйонів країнами. Краса неповторна. Ми там були з ранку й до пізнього вечора і не втомилися. Закінчилося все парадом головних героїв парку та гарним феєрверком Радісні та щасливі приїхали до готелю, відсвяткували день народження синові Малахової Наталії, а потім пішли купатися до басейну, біля готелю, де вода була з підігрівом.

18 листопада 2001 рік

Ранковий підйом, сходили до їдальні пообідали (комплексний обід 6 доларів і 35 центів). Все, що лишилося, я взяв із собою на цілий день. Почали вже вникати у курс справи. Півдня ходили магазинами. Були в магазині, де все по 1 долару (я накупив там усіляких сувенірів), потім у магазині «Россо», де весь товар зі знижкою. Прийшли до готелю, поклали всі подарунки. Я подзвонив дружині Мариночці, бо скучив сильно, поцілував на фотографії синочку і донечку і ліг відпочивати.

19 листопада 2001 рік

З ранку завітали до центру зайнятості дітей (це наш Будинок творчості). Але в Америці центр лише для обдарованих діти проходять спеціальний тест. Після обіду завітали до технічного центру (це у нас, як профтехучилище). Шикарний центр, багато спеціальностей. Потім відвідали обласний сенат (палату парламенту, піднялися на 22 поверх та побачили всю панораму міста, де все потопав в зелені). Побували у кабінеті губернатора. У мене починається нудьга (ностальгія по дому, мене стало багато дратувати, все набридло від надлишку

інформації). Побували в Капітолії (на 4 роки обирається сенат, на 2 роки – палата представників).

20 листопада 2001 рік

Починається тривога по дому, сняться різні сни (то живу рибу ловлю, то американські гроші перераховую). Завітали до християнської приватної школи. Випещені викладачі, адміністрація, акуратні діти, які платять на місяць за навчання у школі 409 доларів. Після обіду завітали до директора асоціації батьків, які навчають своїх дітей вдома. Дуже цікава програма. Завітали до зоомузей природничих наук. Звірі поводяться невимушено, їм відведені великі території, все природно. Відвідали засідання гороно, де побачили живу роботу відповідальних осіб за освіту.

21 листопада 2001 рік

Побували у відділі освіти Флориди. Вручили нам портфоліо навчальних тестів, значки стандарту. Після обіду скуштували лабораторію, яка відповідає за технічну допомогу та підтримку громадської освіти, об'єктів телезв'язку щодо покращення студентського життя. Завітали до державного університету Флориди. З офісу Джессі я додзвонився додому, дізнався, що все без змін і на душі полегшало. Сім'я Лютебінго запросила до китайського ресторану. Асортимент великий і дуже смачний.

22 листопада 2001 рік

Весь день - День подяки! З ранку поїхали з Джессі до його друзів і вони повезли нас за місто до фермера. Там зі студентами університету з Танзанії зарізали п'ять козликів, обробили, м'ясо відвезли до родин для приготування обіду. Увечері всі сім'ї зібралися у клубі та святкували День подяки (було близько 40 осіб). Усі знесли з будинків все що могли (приготовлені страви), а потім помолилися та танцювали під афроамериканську, мексиканську музику. Всі радіють один одному, обіймаються. Я навчав усіх гостей народним українським танцям. Вони мене щось запитують, а я їм усе «окей» та «окей». Танцювали до 2 години ночі. Я підкорив їхні серця і вони сто разів прощалися зі мною і за все дякували.

23 листопада 2001 рік

Світає о 7 годині ранку, темніє о 18 годині вечора. Температура повітря плюс 20 градусів. Отримали в офісі від Джессі завдання щодо складання плану заходів. Скупили продукти на День української культури. Розподілили хто що готує. Я отримав завдання записати фонограму "Попурі" українських пісень. Сумки від книг непідйомні, не знаю, як все це я тягтиму в Україну.

24 листопада 2001 рік

Український день! Зранку підготовка у вечорі української культури. Було запрошено всіх родин, у яких ми проживали, директори шкіл, керівники програми. Все пройшло на найвищому рівні. Співали, танцювали, грали в ігри. Представили всім українську кухню (борщ, олів'є, рибу під шубою, вареники, пиріжки, голубці, горілку та вино). Показали наші національні вбрання, звичаї, українські атрибути. Американці вперше побачили шоу-програму.

Увечері я вручив Джессі, Дівері та Девіду останні подарунки та обмінялися адресами.

25 листопада 2001 рік

З ранку завітали до Лютеранської церкви, де ми на доріжку причастилися і нам вручили фотографії. Заїхали додому, попрощалися із сім'єю, забрали свої

речі та нас відвезли до готелю. Увечері доїли продукти, що залишилися від українського вечора, поділилися враженнями та розійшлися по своїх номерах спати.

26 листопада 2001 рік

З ранку прибуття в аеропорт Таллахассі, посадка в літак та повернення до України. Коли в аеропорту Дніпропетровська зійшли з трапу літака, ми цілували сніг і раділи гарним українським жінкам. Ось так і закінчилась чудова подорож до Америки, від якої залишились тільки приємні спогади та дружні стосунки між учасниками української групи.

Офіційний візит делегації Юріївського району Дніпропетровської області до Республіки Білорусь 06.07.2010-11.07.2010

З містом Барановичі ми маємо дружні, партнерські відносини ще з 2008 року, коли працював у Західнодонбаському інституті економіки та управління начальником відділу міжнародних зв'язків і ми тісно співпрацювали з Барановичським державним університетом.

У травні місяці я возив на наукову конференцію до Барановицького університету (Білорусь) групу студентів та матеріали поїздки виклали на сторінках місцевої Павлоградської газети «Популярні відомості», а Швидка Лариса Григорівна (тоді працювала заступником голови Юріївської районної ради), прочитавши статтю в газеті та зателефонувавши мені, запропонувала організувати поїздку для представників органів місцевого самоврядування Юріївського району з метою обміну досвідом. Я підхопив ідею Лариси Григорівни, зателефонував голові Барановицького виконавчого комітету Язубець Миколі Мефодійовичу, голові районної ради депутатів Дідовичу Сергію Івановичу, визначили терміни приїзду та програму перебування делегації. І з того часу розпочалася підготовча робота до поїздки. Склали список делегації, розподілили обов'язки, закупили квитки та подарунки, вивчили на сайті соціально-економічний розвиток Барановичського району.

Склад делегації Юріївського району Дніпропетровської області (Україна)

1. Кривко Катерина Олексіївна – голова Юріївської районної ради
2. Швидка Лариса Григорівна – заступник голови районної ради
3. Борисенко Юрій Васильович-заступник голови районної державної адміністрації
4. Калинич Олег Єфремович- сільський голова Новоіванівської сільської ради

5. Книш Ігор Павлович – директор товариства з обмеженою відповідальністю «Агро-світ», депутат районного сонета
6. Золотопуп Вадим Петрович – голова фермерського господарства «ЮАЛ», депутат районного совета
7. Іванов Олександр Григорович-голова фермерського господарства «Наір», депутат районного сонета
8. Гордієнко Тетяна Іванівна – головний бухгалтер товариства з обмеженою відповідальністю «Лан».

Ось у такому дружньому складі і вирушили ми борознити білоруські степи.

Щоденик спогадів про поїздку!

6 -7 червня 2010 рік (у дорозі)

Цілий день збираємо сумки, сто разів телефонуємо один з одним з приводу скільки і що брати. Зустрічаємося на вокзалі о 19-30. Чекаємо на прихід поїзда №100 Сімферополь- Мінськ, час відправлення о 20-00. Сіли в поїзд, розклали сумки по купе і з нетерпінням чекаємо на вечерю в базовому останньому купе, де їхали Кривко О.О., Швидка Л.Г., Книш І.П. та я. Усі 8 людей розмістилися в нашому купе і почалося застілля. У дружній обстановці вимовлялися добрі тости, згадували яскраві моменти життя, я читав інформацію про Барановичський район (яку скачав із сайту), щоб усі мали уявлення куди ми їдемо, потім потихеньку пісні співали, веселилися та відпочивали. Ніч пролетіла непомітно. Коли ми прокинулися, настав уже обід. І знову є привід для всіх зібратися. Обідали майже до самого приїзду. Зібрали всі речі і ось довгоочікуваний Мінськ. О 16:00 нашу делегацію зустрічають на вокзалі. Великий вокзал, чисте повітря, привітні білоруси одразу справило все на нас гарне враження. Тут же на вокзалі поміняли долари та євро на білоруські рублі та повезли нас вечеряти у кафе «Корчма», де було представлено білоруську кухню. Підкріпившись з дороги, ми прибули до готелю Барановицького університету, де розселили нас за номерами і міцно заснули.

8 червня 2010 рік

Вранці прибули до райвиконкому. Пройшов офіційний прийом нашої делегації з усіма структурними підрозділами Барановичського виконавчого районного комітету та районної ради депутатів. Обмінялися адресними папками та подарунками, презентували кожен свій район. Наприкінці фотографія на згадку та прес-конференція для журналістів. Відповідальним за прийом нашої делегації був Філанчук Анатолій Петрович, заступник голови районного виконавчого комітету із соціально-гуманітарних питань.

Переїзд до Колпеницької сільради. Ознайомлення із роботою сільського виконкому та пункту охорони громадського порядку.

Переїзд у д. Крошин. Ознайомлення із роботою Крошинського сільського виконкому, роботою із СВК «Крошин».

Переїзд у село Русине. Ознайомлення з роботою Барановичської птахофабрики та районного центру ремесел.

Після обіду переїзд до села Тешевле, ознайомлення з роботою фермерського господарства «Фортуна».

Переїзд у селище Мир, ознайомлення з роботою лижі ролерної траси, котельні ЖКГ, ВАТ агрокомбінат «Мир». Концерт номерів мистецької самодіяльності районного центру дозвілля.

Вечеря та від'їзд у готель.

9 червня 2010 рік

Сніданок у кафе університету. Знайомство з інфраструктурою та роботою закладу освіти «Барановичський державний університет» провела нам проректор з науки Нікішова Алла Василівна. Університет створений за Указом Президента Республіки Білорусь Олександра Григоровича Лукашенка у червні 2004 року. Ректор університету професор сільськогосподарських наук Василь Іванович Кочурко піклується про престижність вишу та його матеріальну базу. Чотири факультети: інженерна, іноземна, педагогічна, економіки та права дають міцну базу знань студентам, для подальшої роботи.

Переїзд до м. Ляховичі. Ознайомлення із роботою Ляховичського державного аграрного коледжу, що входить до структури університету. На базі коледжу створено навчально-виробничі формування: навчальне господарство, колекційно-дослідне поле, сад із плодовим розплідником, теплиця, навчально-виробничі майстерні, навчально-виробнича ферма великої рогатої худоби, ветеринарна клініка, бджолопасіка, пункт штучного осіменіння сільськогосподарських тварин, навчально-виробнича свиноферма, розплідник лікарських рослин, спортивно-оздоровчий комплекс, автотрактородром, навчальний полігон. Ми були захоплені побаченням. Така потужна матеріальна база нам у нашому ПТУ-81 і тоді можна бути на висоті.

10 червня 2010 рік

Переїзд у д. Колдичево, відвідування меморіального комплексу «Колдичівський табір смерті».

Переїзд у с.м.т. Городище, ознайомлення з роботою Городищенської лікарні, середньої школи.

Переїзд до п. Жемчужний, ознайомлення з роботою ВАТ «Птахофабрика «Дружба». Підписання двостороннього договору про подальшу співпрацю в галузі: промисловості, торгівлі, культури, самоврядування та спорту. Договір є безстроковим: підписано головами районних Рад Дідовичем С.І. та Кривко О.О.

Прощальна вечеря в ресторані у супроводі концертної програми вдалася на славу. З собою забрали яскраві спогади, фотографії та сувенірчики.

Здивувала нас чистота, порядок, турбота уряду про кожного громадянина та привітне ставлення до людей. Там усе на благо людей!

10-11 червня 2010 року (повернення в Україну)

Головним було те, що наша делегація побачила на власні очі, як можна змінити роботу місцевого самоврядування, змусити працювати пункти громадського порядку, адміністративні комісії при сільських радах, раціонально використовувати нові технології у роботі. Я зустрівся зі своїм дорогим другом - Зуєвим Володимиром Миколайовичем, з яким у нас почалася давно вже міцна дружба. Порядна, чесна, розумна, добра, відкрита людина, яка завжди готова прийти на допомогу в будь-яку важку хвилину. Працює він старшим викладачем у Барановичському університеті, голова екологічної організації «Неруш», захоплений турист та чудовий екскурсовод. Він для мене став, як рідний брат, бо в мене його нема.

Тепер чекаємо на візит у відповідь делегацію керівників Барановичського району.

Міжнародні друзі

Коли я ще вчився в школі мені дуже хотілося відвідати всі країни світу, побачити як люди живуть, чим вони відрізняються від нас. І ця мрія здійснилася, коли я працював в Західнодонбаському інституті економіки і управління начальником відділу міжнародних зв'язків у м.Павлограді. Першою країною була Америка, коли я ще вчителював у 9 школі, мені пощастило прийняти участь у проекті «Гармонія» з обміну закладами освіти. Цілий місяць я у складі делегації Дніпропетровської області в листопаді 2001 року знаходився у штаті Флорида місто Талахассі. Ми вивчали досвід освітніх закладів Америки. Це був шок від усього побаченого. Чистота, краса, розмірений уклад життя назавжди залишився в моїй пам'яті. Проживання в афро-американській сім'ї дало мені уяву про американську культури, звичаї та традиції. І як не намагалися сім'я Лютобінго (Джессі, Дівера, Девід) мене дивувати, але дуже хотілося повернутися додому і жити в Україні. Мабуть такий наш менталітет. Де не гарно, а вдома краще. Хай з кредитами, хай з нестабільною обстановкою, але дома. Другою країною була Польща, коли в інституті я виграв грант на участь студентів коледжу в шкільних обмінах. В 2007 році 10 студентів з Польщі проживали в наших родин, а потім ми відвідали Польщу, містечко Любсько. Родини учнів з економічного ліцею з Любсько прекрасно прийняли нас і розселили по родинам. Я познайомився з прекрасним поляком Стефаном Чезковським, з яким підтримував гарні стосунки. Це добра, відкрита, талановита людина, але нажалі в листопаді 2018 року помер від серцевого нападу. На другий рік познайомився в Польщі з Анджеєм Томіаловичем, секретарем міської ради м.Любсько. Він запропонував нам приїхати в спортивний табір «Карате Ояма» на Балтійське море в Дабковиці. І вже третій рік поспіль я набираю спортивну команду з 20 чоловік і ми приїздимо до Польщі для участі в змаганнях. Анджей мій великий друг, надійна людина, яка закохана в свою справу. Він проводить тренування з карате для польських, німецьких та українських спортсменів. Наша делегація з задоволенням вчить бойові прийоми, які потім пригодяться в повсякденному житті. Анджей та його команда тренерів: Арек, Ашка, Петро, Рафал вміло тримають дисципліну в таборі та проводять тренування і виховні заходи. Сам Анджей для нас приклад мужності, спортивної виправки та прекрасного організатора.

Як не згадати мого великого друга волонтера-американця з Корпусу Миру США в Україні Метью Саппа, котрий на протязі двох років з 2007 по 2009 роки працював в Західнодонбаському інституті економіки і управління по проекту «Громадська активність молоді» і вів для студентів факультатив спілкування ділової англійської мови, та спортивну секцію з американського міні-футболу, проводив тренінги зі здорового способу життя. Всі бажаючі студенти охоче відвідували його заняття. З Метом було легко, цікаво і пізнавально. Він залишив яскравий слід в серцях багатьох студентів, викладачів та активної молоді нашого міста Павлограда. Спочатку я заповнив заяву на волонтера-американця і відправив до Корпусу Миру. Потім, коли пройшов відбір по аплікаційним формам, Олег Смічик нам повідомив, що ми виграли у конкурсі і треба приїхати до Києва на прийняття Присяги волонтером-американцем і забрати його до Павлограду. На Присягу поїхала викладач англійської мови Мельнікова Ольга

Юрїївна, котра була призначена його координатором. А я, як керівник проекту, повністю відповідав за проживання американця і реалізацію проекту. Мет пройшов курси вивчення російської мови під Києвом, і коли я зустрів його в Дніпропетровську, то ми могли вже трохи розуміти один одного. Перший місяць Мет жив у мене вдома, поки акліматизувався до наших умов проживання. Боже яка відповідальність лежала на мені. Чужа людина в нашому місті. Це і безпека його пересування, і досконале вивчення російської мови для спілкування, наші традиції та культура. Але Мет був наполегливою людиною і досягав поставлених цілей. Ходив на курси вивчення російської мови до репетитора, приймав активну участь у всіх заходах. Він відразу знайшов спільну мову зі студентами. Мет був мені як син, бо я його завжди скрізь опікав. Потім, коли зняли йому однокімнатну квартиру по вулиці Леніна, я провідував його і ми завжди були на зв'язку. У вихідні дні я їду на дачу до себе і Мет зі мною, допомагав поратися на городі. Садили разом розсаду, збирали врожай. Копали город, збирали на картоплі колорадських жуків, а потім дружно вечеряли та смажили шашлики. Моя мама Люба готувала нам смачні вареники, пиріжки, борщі і Мет з задоволенням пригощався і згадував ці щасливі моменти. Участь у проектах, міжнародний похід по горах Криму, проведення цікавих семінарів, круглих столів дали змогу нам більше подружитися і вивчити американську культуру, традиції і спосіб життя. Пролетіли ці два роки дуже швидко і на згадку залишився прекрасний образ порядного, доброго, спокійного, симпатичного, дружелюбного волонтера-американця з США, штату Огайо з містечка Дейтін. Мету було 25 років (6 жовтня день народження) , він навчався в університеті на політологічному факультет і здобув рівень бакалавра. Для того, щоб продовжити навчання в університеті на 5 курсі, йому треба було заробити гроші на навчання, або відпрацювати два роки у Україні, щоб отримати рекомендацію для подальшого навчання. І Мет зумів пройти через усі труднощі і достойно пропрацювати у нас. Хай тобі щастить Мет Сапп у подальшому житті, а ми згадуємо тебе тільки добрими словами і за все вдячні. Багато чого Метью навчився у нас, та багато чого ми взяли і від нього: розмірений спосіб життя, працьовитість, спокійність, толерантність і головне чесне відношення до будь-якої справи. Але всьому свій час і я думаю, що колись ми ще зустрінемося.

Наступним знайомством було на науковій конференції в Кримському гуманітарному університеті з білоруською делегацією, яку очолював Зуев Володимир Миколайович. Одразу ми знайшли спільні інтереси щодо участі в проектах. Прибули до Білорусії в м. Барановичі, ректор Житник Ніна Василівна підписала з ректором університету Кочурко Василем Івановичем угоду про співпрацю і почалася робота. Участь у конференціях, у міжнародних походах, обмін викладачами для читання лекцій. Володя для мене, як рідний брат. Він розумний, добрий, відкритий, спокійний і головне не посидючий. З ним завжди цікаво і романтично. Сам горить ідеями в душі і запалює вогник іншим. Також Житкевич Галина Яківна -перший проректор Барановичського державного університету, Нікішова Алла В'ячеславівна – проректор з наукової діяльності, Бізюкова Тетяна Тимофіївна – доцент кафедри природничо-гуманітарних дисциплін, Платоненко Олена Іванівна – декан економічно-правового факультету. Всі вони залишили у моєму серці добрий слід.

В Таллінні проживає прекрасна людина Олена Голанд. Вона вміло керує міжнародним відділом університету економіки і управління. Ми заочно

спілкуємося з нею по електронній пошті та по скайпу. З нею ми ніколи не бачилися, але щось притягує до цієї людини. Красива мова, добра посмішка, розумна голова і просто гарна людина. Наша мета зустрітися друг з другом завдяки спільним проектам та підписанням угоди про співпрацю. І ми це зробимо, бо для добрих людей кордонів не може бути. Треба просто дуже захотіти.

IV.Сімейний відпочинок

Ми з дружиною домовились, що на свої дні народження будемо дарувати путівки і подорожувати!

Незабутній відпочинок в Єгипті (08.01.2018-16.01.2018рр.)

Ми зустрічали день народження Мариночки в Єгипті в Шармі, готель Ріф Оазіс Блю Бей. Розкішний готель, все включений. Єгипет гостинно приймав нас з 08.01.2018 до 13.01.2018 року і продовження відпочинку було в готелі Сібриз з 13.01 до 16.01.2018 року. Нам тур оператор Джан ап продовжив відпочинок через те, що російська авіакомпанія Роза вітрів скасувала свій рейс і ми благополучно продовжили свій відпочинок в іншому готелі. Скільки яскравих спогадів у нас залишилось у пам'яті. Ми побували на екскурсії Ізраїлем в Єрусалимі. Завітали до святих місць: скуповувалися в річці Йордан, у мертвому озері, побували в Храмі Господньому, звідки щороку запалюється вогонь. Молишся і очищаєшся всередині. Хвилі енергії від віруючих людей, приїжджих просто зносять тебе шквалом духовного урагану, ноги підкошуються, ти не відчуваєш холоду води, напруження емоцій неймовірно божевільне. І це були крихти сили. Проси вибачення, моли за здоров'я, за мир, добробут - моральний і матеріальний; за друзів, рідних і всіх у світі, і ще, ще, ще. Ти не можеш зупинитись. У голові думки не припиняються, далі й далі ти звільняєшся, і разом із тихим пошепком, сльозами та сміхом часом – йде все. Це БУЛО неймовірно. У житті з'явився ще один пункт - щорічно прилітати сюди. Не упускайте цю можливість. Їдьте на Священний Острів, до Єрусалиму, на Святу Афонську гору: їжте, моліться, любите себе та інших, будьте вдячні. Вір, практикуй йогу, дихай правильно. І відчуття гармонії, природної чистоти, щастя буде з тобою. Ось такий потік подяки отримуєш від відвідування святих місць.

Були на екскурсії на катері червоним морем із зануренням під воду на дно моря у спеціальному костюмі з кисневим балоном за спиною. Побачили надзвичайну красу червоного моря: різні рибки, корали та чиста прозора вода! Ці спогади залишаться на все життя.

Відпочинок у Туреччині 01.04.2018-07.04.2018

01.04-7.04.2018 рік здійснили поїздки до Туреччини готель Локіаніка. З роками розумієш, що для тебе ставати найважливішим у житті! Настав той період, коли

хочеться більше жити духовно, збагачувати свою душу, ніж матеріальні блага. Як чудово, що своє День народження, свій 50-річний ювілей ми з сім'єю відсвяткували у Туреччині. Таке враження, що оцінка зупинилася на 49 і я своє 50-річчя не зустрів в Україні, а значить мені 49. Звичайно, це все жарт, але так добре мені ще ніколи не було. З самого пізнього вечора о 00-01 з 3.04.на 4.04 прийшли до нас у номер привітати наші діти Владик та Оля з кульками та масою позитиву. Випили по келиху шампанського, сфотографувалися, розвісили кульки і лягли спати. Цілий день був в очікуванні сюрпризів. У номер від керівництва готелю принесли пляшечку вина та фрукти, у ресторані під час вечері в їдальні аніматори та працівники ресторану вручили найсмачніший торт, увечері була святкова дискотека. І головне все щиро та від душі! Сповнений позитивних вражень я ледве заснув і не вірилося, що як класно зустрічати день народження у родинному колі та близьких тобі людей! Відпочинок вийшов на славу. Ми щодня ходили в лазню Хамам, парилися в сухій та вологій сауні, ходили на масаж і прогрівали спину розпеченим камінням. Середземне море було звичайно прохолодним (близько 20 градусів тепла), але ми купалися щодня та засмагали на пляжі. Їздили на екскурсію до міста Миру, де знаходиться Храм Миколи Чудотворця. Притулилися до його мощів та загадали бажання. Побували в магазині турецької шкіри та прикупили собі курточку та плащ. Привезли своєму внучку Тимурчику лукум та ріжковий сироп та гранатовий соус. Переліт у літаку був спокійним та м'якою посадкою. Здорово, що діти хочуть з нами подорожувати і бути завжди поряд з нами!

Чудовий відпочинок на Кіпрі 31.03.2019-07.04.2019!

З 31.03 по 07.04.2019 року ми відпочивали на Кіпрі в місті Айя-Напа, регіон Фамагуста в Fedrania Gardens Hotel 2* Федранія гарденс. Планували заздалегідь поїздки в турагенстві Азамаро та туроператор Ольга у Павлограді підбрала нам гарний варіант, бо було раннє бронювання. Нам тур коштував 15 тисяч гривень на двох. Виліт був авіакомпанією SKYUP рейсом PQ 511 з Києва Бориспіль термінал F 31.03.2019 о 7-30 ранку та прибуттям до аеропорту Ларнака о 10-30. Там нас зустрів туроператор Join Up і одразу визначили у потрібний автобус, який прямував до готелю. Ми жили на першому поверсі у кімнаті №14 з виходом на терасу одразу до басейну. Велика кімната з двома великими ліжками, телевізором, кондиціонером, електрочайником, феном, рушниками та ванною кімнатою з кабінкою для душу. На терасі біля басейну кожен має свої лежаки з гумовими подушками для відпочинку. Харчування було сніданок та вечеря, кухня європейська та дуже смачна. Нам вистачало їжі і з собою зі сніданку брали на обід їжу. Погодка була класною, сонячною, море Середземне чисте, солоне і температура води +17, а повітря +20. Рух на Кіпрі лівосторонній, скрізь поруч із пішохідною доріжкою – велосипедна доріжка. У номері розетка Євро (три вилки), тому довелося купувати в магазині перехідник для заряджання мобільного телефону. Ми ще в Україні підключили послугу «Роумінг, як удома»

за 150 гривень на 7 днів і змогли за ці гроші дзвонити в Україну 100 хвилин вихідні та 30 хвилин вхідні, а також 30 СМС та інтернет. Але на рецепшині та в номері був вайфай і швидкість була нормальна, тож дзвонили в Україну вайбером. Накупалися, назбиралися, побували на екскурсії «Тродос серце Кіпру», в монастирі Кіккос, в якому дбайливо зберігається одна з чудотворних ікон, написаних Св. Лукою; побували у захоплюючій подорожі самого серця острова – гірський масив Тродос, який зачарував своєю природною красою. Побували на заводі виноробства, де продегустували кіпрські вина (найкраще вино командоре). І побували на місці народження Афродіти, де згідно з однією з легенд, богиня кохання та краси вийшла з піни морської. Головною подією відпочинку було моє народження 4 квітня. Моя улюблена оригінально мене привітала з самого ранку і цілий день робила приємні сюрпризи. Головним привітанням було від дітей Леночки та Влада, а також онука Тимура. Багато телефонних дзвінків від друзів з України було, за фейсбуком привітання, у вайбері та ватцапі. Приємно усвідомлювати, що тебе не забули і ти потрібний людям. Такі дні народження запам'ятовуються довго. Назад повернулися 07.04.2019 року о 13-30 в аеропорт Бориспіль. Зліт та посадка були м'якими та комфортними, час польоту 2 години та 40 хвилин. Під приємними враженнями прибули додому.

Незабутній відпочинок у Китаї 02.07.2019-10.07.2019!

З 2 по 10 липня 2019 року ми були в Китаї, острів Хайнань, місто Санья, готель Елан Біч. Наш відпочинок проходив у чудовому курортному місті, в якому відпочивають українці, росіяни, білоруси та казахи. Нам пощастило взяти путівку, що горіла, на 9 днів всього за 20 тисяч гривень. У вартість входило переліт літаком 12 годин з 2-разовим годуванням на борту літака компанії МАУ, проживанням в готелі зі сніданками та однією безкоштовною екскурсією по місту. Ми побували в країні казці, де побачили працьовитих китайців, чистоту та порядок. Бухта Санья Бей - берегова лінія 19 кілометрів. Знаходиться 70 військових баз. Острів тропічних рослин. Місту Санья 30 років. Побували в перші дні на екскурсії в Центрі Буддизму, де ознайомилися з їхньою релігією та традиціями, відвідали храми, побачили зведену статую богиня Гуаїнь, покровительку острова та моря та відвідали парк Навколо Світу. Головною подією було відвідування Центру традиційної китайської медицини Фенікс-філія Сонячне Світло та медичного центру Весна. Традиційна китайська медицина лікує не тільки явно виражені хвороби, але й хронічні, затяжні хвороби, до яких команда китайських лікарів підходить з особливими методами лікування, лікуванням ззовні, за допомогою голок, впливаючи на поверхневі біологічні активні точки, розкриваючи життєву енергію, а також при допомозі трав'яних настоїв, діючи зсередини, відчищаючи організм від шлаків, та впливаючи на організм у цілому. Комплексний метод лікування, з додаванням масажу дозволяє відкрити канали та досягти відмінних результатів. Такі без операційні методи

лікування користуються популярністю як серед китайців, так і серед іноземних громадян. Центр медицини «Фенікс» має 6 філій на острові, які розташовані в бухті Ялувані, в готелі Кактус, в бухті Дадунхаї, в готелі Південний Китай, в готелі Інтайм, в бухті Санья в готелі Пам Біч, Сонячне Світло, в бухті Чин шуей вань та в готелі Алоха. Ми з Мариночкою пройшли безкоштовну діагностику організму за пульсом, де лікар встановив нам діагноз та призначив курс лікування. При цьому ми ні слова не говорили про наші хвороби та проблеми. Все було чітко сказано лікарем, через перекладачку медсестру, яка вивчала в Китаї російську мову. Ми пройшли лікувальний масаж організму за 100 юанів 9 це на наші 400 гривень), кровопускання банками за 50 юанів одна банка (це 200 гривень) на ті місця були поставлені банки де відчуваються больові синдроми, на спині, на хребті, банки витягували згустки . Потім я пройшов процедуру акупунктури за 100 юанів було поставлено 20 голок на ногах, руках, спині на 20 хвилин і нитки кетгуту, які були вшиті методом обколювання в частину живота 10 ниток за 400 юанів, для схуднення та чищення організму. Нитки розсмоктуються протягом 6-12 місяців і дають тривалий результат. Мариночка зробила підтяжку обличчя апаратом із масажем та маскою обличчя за 300 юанів. Звичайно ефект був видно відразу, коли організм очистився і ми відчули насолоду та полегшення. Якби нам знати заздалегідь було про такий чудо-центр і були гроші, то ці процедури потрібно було б зробити хоча б 7 днів. Тепер збиратимемо гроші і наступного року обов'язково приїдемо під час відпустки до медичного центру за здоров'ям. Також побували на зміїній фермі під назвою «Зміїний будиночок народу Мяо», де побачили показові виступи дресирувальника зі зміями та випробували зміїний коктейль зі зміїною кров'ю та жовчі, який захищає імунітет організму на цілий рік. Позналились із продукцією оздоровчою. Побували на виставці компанії морепродуктів «Чжунцзя», де придбали акулій жир у капсулах та пройшли діагностику мікроскопом пальця. Відвідали чайну церемонію, де випробували всі сорти чаю та купили чай, а також побували на шовковій фабриці, де придбали подушку та шовкову хустку. Ми купалися в південно-китайському морі від душі, на загорялися. Там дуже велика вологість повітря, близько 90 відсотків, і тому всі дні знаходилися, як у парилці. Ось уже всі пори очистилися. Смачні сніданки були в готелі, різноманітність їжі: і шашлики з червоною рибою та м'ясні страви, рис, фрукти, овочі, салати, випічка, соки, чай, кава. Усього вистачало і навіть із собою брали в судочок на вечерю, але крім хліба, яйця. Одного разу зайшли до кафе та замовили собі смажені креветки зі спеціями. Купили смачного китайського пивка і наїлися від душі. Умови в номері були шикарні: двоспальне ліжко, кондиціонер, телевізор, сейф, ванна кімната, кухня, балкон. Всі постільні та рушники білі та білі. Прибирали номер щодня. Валюту місцеву міняли у гіда в готелі 100 \$ це 640 юанів, а 100 євро це 710 юанів. Від поїздки залишилися лише приємні спогади. Затримок літака був, реєстрація чітка, правда митний контроль

суворий і з відбитками пальців. Тож тепер збираємо гроші на Китай! Головне ми привезли багато екзотичних фруктів і подарунки нашим дітям і онукам.

Участь у міжнародному спортивному таборі 15.07.2019-29.07.2019 рр.

Польща, Кошалін, місто Щаножевти, Надморський рай

З **15-29.07.2019** ми керівники української делегації Юрій та Марина Борисенко брали участь у міжнародному спортивному таборі карате Ояма у Польщі під містом Колобжег у районі Щаножевти, база відпочинку Надморський рай. З нами їздили 21 особа дітей віком від 12 до 16 років. Також у таборі були польські діти каратисти 90 осіб із різних міст Любсько, Зелена Гура, Жари та інших міст та 7 осіб із Німеччини з міста Котбус. Проживали в комфортних умовах: двомісні номери з усіма зручностями, 3-х разове різноманітне та смачне харчування, де на кухні працювали наші українці, багато розважальних заходів та змагань. Ми посіли загальне 2-е місце з усіх видів спорту. 1-е місце по настільному тенісу взяв Опанасенко Ваня, 1-місце стрільянина по мішенях Малиновський Віталій, 2-е місце з волейболу Смирнова Настя і 3-е місце з дитячої олімпіади. Брали участь у змаганнях з пейнтболу, баскетболу, квадратівки, Джангл Спід, ринго та інших видів спорту. Найяскравішою подією було посвята в Самура, для тих дітей, які вперше в таборі та пінне шоу не березі Балтійського моря. Головний Шегун німець Юрген та його дружина присвятили дітей, які пройшли усі перешкоди та виграли конкурси. Нам пощастило з погодою. Всі дні стояло сонечко, дощів не було і ми щодня купалися в морі за температури 19-20 градусів. Їздили на цікаві екскурсії: Дикий Захід, містом Колобжег, катання на човниках морем і звичайно ж головне шопінг по магазинах. Спеціально замовляли автобус до обласного міста Кошалін у галерею за покупками. Наша Марина Володимирівна навіть примудрилася з'їздити на екскурсію до Німеччини до Берліна. Від того місця, де ми проживали їзди, було 4 години і сам Бог велів поїхати і подивитися Берлін. Щасливі та задоволені ми повернулися додому під масою яскравих вражень, незважаючи на те, що дорога була стомлюючою: 22 години в автобусі Колобжег – Львів (за умови швидкого проходження митниці Краковиці, де простояли лише 3 години) та 18 годин у поїзді Львів – Дніпро, а там 1,5 години з Дніпра до Павлограда та вдома! Слова подяки за організацію 27 спортивного озбору головному сенсею Анджею Томіаловичу, його дружині Ганні, брату Збишеку, донькам Клавдії та Патриції та тренерам Матеушу та Паулі за чудово організований табір, спокійну обстановку, чіткий супровід усіх заходів та незабутніх. дітей. З нетерпінням чекатимемо на спортивний 28 табори 2020 року! Бути добру. Але головне те, що ми купили багато подарунків онукам і з нетерпінням чекаємо на зустріч з ними, щоб побачити їхні щасливі очі та море емоцій.

Прекрасна країна Емірати 09.01.2020 – 17.01.2020!

З 09.01 по 17.01.2020 року ми були в О.А.Еміратах у місті Дубаї відзначали Мариночці день народження 13.01. З нами приїхали на відпочинок наші діти син Влад зі своєю дівчиною Ольгою. Переліт здійснювала компанія Скай Ап. Летіли з Борисполя до аеропорту Дубаї рівно 5 годин. Готель 4 зірки був зі сніданками. Ми мешкали на 20 поверсі. Номер стандарт - апартаменти (з кухнею). Номер забирався щодня без жодних винагород. Там цього не заведено давати чайові. У номері завжди була вода, чай та кава. Сніданки були добрі і нам вистачало до вечері. На вечерю в магазині брали готову курочку за 17 дерхам, розігрівали її в мікрохвильовій печі і нам вистачало на дві вечері. Ми вранці йшли з номера та пізно ввечері поверталися. Головне було побачити красу Дубаї та скрізь побувати. Одного разу були на морі (перська затока) в районі Марина, а то весь час екскурсіями. Нам вдалося самим з'їздити до столиці Еміратів до міста Абу Дабі та побувати у мечеті Шейха. Невимовна там краса палацу та святі місця. Жінкам видають спеціальні вбрання (довгу сукню та хустку), а чоловіки у штанах про сорочки. Усього обійшлося нам 80 дерхам, а якби замовляли через гіда екскурсію, то 70 доларів (економія 60 доларів). Побували у парку квітів (55 дерхам) та парку метеликів (55 дерхам). Словами не описати ту красу та пахощі, які побачили. Побували у великому магазині Дубай Молл і побачили найвищу будівлю Бруш халіфа та співаючі фонтани. Це видовище незабутнє. Були у старому місті Дубаї у Fahidi, там були в музеї грошей, картин, ринок золота та срібла. Замовили екскурсію до пустелі Сахара і покаталися на верблюді. На день народження Мариночки від керівництва готелю принесли нам у номер фрукти та вітальну листівку. Нехай дрібниця, але приємно. На даху нашого готелю був басейн, тренажери та сауна. В останній день перед від'їздом ми купалися в басейні, засмагали та парилися у парилці. Виїзд з готелю був 16.01 о 19:00, а з аеропорту вилетіли о 23:00 з дозаправкою в Єгипті (Хургада) і потім на Бориспіль. Усього переліт був 8 годин. Втомлені, але щасливі прибутку на Павлоград 17.01.2020 в 17-00. Тепер чекаємо онуків завтра до Павлограда, щоб вручити подарунки.

Відпочинок у Греції, острів Крит з 23.07.2020-30.07.2020 так і не відбувся!

Туроператор Джоїн Ап, авіакомпанія Скай Ап, виліт із Запоріжжя о 11-15, приліт до Греції, аеропорт Іракліон о 15-00 (переліт 4 години). Але в Україні з 12.03.2020 оголошено карантин через пандемію корону вірусом. Весь світ заражений цією страшною хворобою. Прийшов вірус із Китаю, потім перемістився до Італії, Німеччини і так поширився по всьому світу і дійшов до України. У людей з'являється температура, кашель та дає ускладнення на легені. У Павлограді є випадки зараження корону на вірус. Усі навчальні заклади переведено на дистанційне навчання. Вчителі зі скайпу, ZOOM дають завдання учням, перевіряють та проводять відео уроки. Припинили роботу шахи, магазини промтоварів, ринки. Усі великодні свята провели вдома. Люди на вулиці ходять у захисних марлевих масках, рукавичках. Роблять вологе прибирання

приміщень, дезінфікують предмети, речі, ретельно миють руки з милом, щоб не заразитися. Дуже багато смертей. В Україні на 20.04.2020 року зафіксовано 5449 лабораторно підтверджених випадків COVID – 19 із них 141 летальний, 347 пацієнтів одужали. Багато медичних працівників захворіли на корона на вірус. В основному хворіють люди, у кого слабкий імунітет, це люди віку 60+. У кожному місті, районі створено штаби з надзвичайних ситуацій, встановлено блок постів, медичних бригад, обсерваторій. Йде пряме постачання медикаментів, предметів першої необхідності з-за кордону. Ось такі випробування надіслані людям, щоб переглянути своє ставлення до життя і одне одному! Ми всі переживаємо і вже про подорож поки що надії немає. Хоча дуже всі хочуть повернутись до нормального життя і почати знову подорожувати. Залишається тільки сподіватися та чекати!

Подорожі з 2020 року під час пандемії та військових дій по Україні!

У зв'язку з тим, що з 12 березня по 31 серпня по всій Україні оголошено карантин, ми почали подорожувати в межах України.

Так, з **5-8 червня 2020 року на свято Трійці**, ми поїхали до Херсонської області смт. Щасливо відпочивати в пансіонат «Корал» на азовському морі. Прекрасна компанія та місце відпочинку нам припало до душі. Ми побували на гарячому джерелі, де з труби йде гаряча вода до 70 градусів та прогріваються всі кістки та органи організму, на солоному озері, де високий концентрат солей, що дозволяє тілу вільно триматися на воді та купалися в азовському морі. Відразу отримували процедури три в одному. На базі відпочинку чудове харчування 3-разове: сніданок та вечеря по 60 грн., а обід 80 грн. Загорілі та відпочили прибутки додому.

З 27-29.06.2020 року на День Конституції України та День Незалежності України ми з'їздили на відпочинок до Бердянська. Поруч із готельним двориком, де ми жили знаходився пляж. На березі азовського моря ми приймали сонячні та водні процедури. Море було тепле, чисте та ласкаве. Ходили до центру міста Бердянська, гуляли набережною, каталися на колесі огляду та повечеряли у крутому ресторанчику разом із сином Владом та його дівчиною Ольгою, які теж у цей час відпочивали у Бердянську.

З 9-12.07.2020 з'їздили на відпочинок до Скадовська, смт. Залізний порт, де купалися в чорному морі і насолоджувалися красою природи, що вільно плавали в морі дельфінів і катанням на теплоході ОМ-104 морем на острів Джарилгач. Проживали у готельному дворикі у чудових господарів.

З 2021 року по теперішній час відпочиваємо у Трускавці та Ворохті у готелях комплексу 365! (далі буде...)